

Odvaha k cestě

Nedávno jsem opět stoupal strmě vzhůru na jednu svou oblíbenou horu. Poprvé jsem na ni vystoupil před mnoha lety a od té doby jsem našel více variant cest pro výstup i sestup.

Poslední výstup mi přinesl nejedno překvapení-byl jsem rozhodnutý jít starou a osvědčenou cestou, na které jsem zažil jedno krásné setkání s Boží láskou a péčí. Přijel jsem na místo, odkud vycházím a vydal se vzhůru. Cestou jsem se ještě díval do mapy a poprvé jsem objevil cestu, které jsem si v mapě nikdy nevšiml. Pro svou omluvu musím říci, že jsem si pořídil mapu od jiného vydavatele, než jsem doposud používal. Chvíli jsme s Hospodinem uvažovali, zda ji zvolit nebo ne. Ale On už měl plán, já ho jen musel přijmout. Nechal jsem se přesvědčit. Cesta byla krásná a zároveň složitá, řekl bych, že se blížila k hranici toho, co mohu zvládnout. Pln nových zážitků a neznámých výhledů jsem ve velké radosti došel cíle své cesty. Uvědomil jsem si, že nám Hospodin vytyčuje cestu, která je přesně pro nás. Šitá na míru. Není ani jednoduchá, abychom se nenudili, ani příliš těžká, abychom ji nemohli dokončit. Znovu jsem si ověřil, že Bůh ví moc dobře, kudy nás vede, i když se nám to zrovna nemusí líbit.

Přeji nám všem odvahu k cestě, kterou nám Hospodin vytyčil. Kdyby se někomu zdálo, že od něj Hospodin žádá víc, než je schopen unést, doporučuji přečíst si zprávu o zjevení sv. Josefa v Cotignac. Možná o tom něco v příštím časopisu Siard najdete.

Váš Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš, farář

Zprávy z naší farnosti

Výročí

Před pěti lety, dne 29.6.2016, přijal **Mons. Ing. Mgr. Pavel Konzbul** biskupské svěcení z rukou biskupa Vojtěcha Cikrleho. Pomocným biskupem brněnské diecéze se tak stal přesně po třinácti letech od kněžského svěcení.

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle oslaví v červnu 45. výročí kněžského svěcení (27.6.1976). 20. srpna si pak připomeneme jeho 75. narozeniny.

22.6.1996 přijal kněžské svěcení **P. ICLic. Mgr. Jan Nepomuk Martin Bejček, OSB**, náš židenický primiciant. V úterý 29. 6. 2021 v 18:00 hod. v našem kostele můžeme společně s ním poděkovat za dar svátostného kněžství.

Všem jubilantům přejeme a vyprošujeme hojnost darů Ducha svatého a dar zdraví pro jejich službu.

Redakce

Chcete se zapojit do života farnosti?

Už od září....

Věříme, že po téměř roční přetržce bude možno od září plně obnovit život farnosti. A k životu farnosti patří vedle liturgického života (návštěvy bohoslužeb) také vzájemné setkávání a pomoc.

Následující výčet možností není vyčerpávající a my se dopředu omlouváme všem, které jsme vynechali. Od září bude možno na vývěsce v kostele najít i příslušné kontakty. Pozvání v tomto příspěvku je zaměřeno na dospělé farníky. Mladí zveřejní svoje aktivity později.

Kde všude na vás čekají:

- **úklid kostela:** je organizován formou úklidových čet, každý týden se zapojuje jedna četa. Uklízí se kostelní lodě a zázemí v zadní části kostela.

- **služba v Klubu Václav:** rádi bychom obnovili setkávání v neděli po dopoledních mších svatých v Klubu Václav v suterénu domu patřícímu farnosti naproti zadnímu vchodu do kostela. Služba spočívá ve vaření kávy a podávání dalších nápojů všem, kteří přijdou. Zahájení provozu souvisí s ukončením stavebních prací v suterénu budovy fary.

- **chrámový sbor:** s radostí uvítá zájemce se zájmem o sborový zpěv. Zkouší se jednou týdně ve středu, kdy probíhá nácvik na hudební doprovod slavností a významných svátků.

- **scholička dětí:** obětavé maminky zvou děti předškolního věku na zkoušky pořádané jednou týdně. Děti vystupují většinou na dětských mších svatých.

- **farní knihovna:** je otevřena každou neděli po dopoledních mších svatých. Knihovníci s láskou pečují o úctyhodný fond knih a čekají na čtenáře.

- **otevřené farní společenství:** se schází každé první úterý v měsíci a modlí se za potřeby farnosti.

Jsme si vědomi toho, že nejdůležitější v životě farnosti je připravenost věnovat úsměv a projevít zájem jeden o druhého v pravou chvíli.

Děkujeme všem, kteří mají otevřené oči a jsou připraveni naslouchat i pomáhat.

Redakce

První svaté přijímání

Víkend 19. - 20. 6. 2021 byl pro 13 dětí z naší farnosti velikou slavností. Poprvé se setkaly s Pánem Ježíšem ve svátosti smíření a poprvé ho přijaly v eucharistii. Pečlivě se na tento okamžik připravovaly několik měsíců. Nejprve v hodinách náboženství, které v této nelehké době měly nějakou dobu online, poté i s otcem Petrem na oratoři kostela v rámci bezprostřední přípravy po několik týdnů. Na tuto velikou událost se připravovaly nejen děti, ale i jejich rodiče pod vedením manželů Oujezdských.

Největší přípravy nastaly v sobotu, kdy si děti v kostele nacvičily, jak bude vše probíhat, a především přistoupily ke svátosti smíření. Předháněly se, kdo půjde dřív :). V neděli nastal ten dlouho očekávaný den. Všechny děti se na to krásně vystrojily a s předstihem se sešly za kostelem. Myslím si, že to krásně prožily nejen samotné děti, ale i jejich rodiče a rodiny. Moc děkujeme celé farnosti za to, že děti doprovázela v jejich přípravě modlitbami.

Bětka Veselá

Technické zprávy z farnosti

Milí farníci, jak jsme vás informovali v březnovém vydání Siardu, letos je v plánu přikročit k několika opravám.

Co se již podařilo je výměna vstupních dveří fary z ulice Nopova (viz foto níže) a oprava plotu farního pozemku s ulicí Bořivojova.

Další projekty z původně plánovaných (oprava a zrestaurování interiérových dveří v kostele a rekonstrukce elektroinstalace suterénu fary) jsou aktuálně v přípravné fázi.

Nejviditelnější opravou, která právě probíhá je 2. etapa restaurování arkády při vstupu do kostela. V jejím rámci bude očištěna dlažba podesty a schodové stupně a nahrazeno původní nevyhovující podlahy. Zároveň dojde k očištění žulových

schodů před vstupem na věž a pískovcových obkladů u její patky.

V tuto chvíli probíhá v ateliéru zhotovitele mechanické a chemické ošetření dlažebních kamenů a schodových stupňů; na poškozených místech je doplňována chybějící hmota, probíhá finální retuš. Před kostelem je aktuálně dokončena skrývka původního podloží, následovat bude sanace podloží, hydroizolace s následným osazením očištěné dlažby a schodů a jejich vyspárování.

V průběhu letních prázdnin bude obdobným postupem rekonstruována zbývající část schodiště a podesty, zároveň budou probíhat výše zmiňované práce u patky věže. Veškeré stavební a restaurátorské práce by měly být ukončeny v průběhu letošního podzimu.

Děkujeme za Vaši štědrost, díky níž je možné opravy realizovat a neustávejme, je toho ještě mnoho před námi.

*za technickou správu kostela
Antonín Mareš*

Zprávy z diecéze

Od 25. června do 3. října 2021 budou otevřeny dvě výstavy:

Výstava Půvab a lopota... pořádaná v roce sv. Josefa, patrona dělníků a řemeslníků, a expozice grafik Michaela Floriana. Obě výstavy pořádá Diecézní muzeum Brněnské diecéze.

Výstava v kryptě katedrály v Brně bude věnována třem uměleckořemeslným dílnám, které zde ve 20. století působily: řezbářská a restaurátorská dílna bratří Kotrbů, z jejichž dílny vzešly sochy světců v našem kostele; krejčovská dílna na liturgický textil rodiny Dittingerů a knihvazačská dílna Jindřicha Svobody.

Druhá výstava je věnována 110. výročí narození grafika Michaela Floriana, bude instalována v Propité věži brněnské katedrály. Půjde o expozici umělcových grafik ze sbírky P. Rudolfa Zbožínka.

11. až 15. srpna 2021 zve Diecézní centrum mládeže všechny mladé ve věku od 14 do 20 let na Letní diecézní setkání mládeže. Účastníci se mohou těšit na workshopy a přednášky se zajímavými hosty, večer chval, mše svaté a hlavně na setkání s otci biskupy i se svými vrstevníky z celé brněnské diecéze. Všechny informace budou přibývat na:

<http://mladez.biskupstvi.cz/dsm>.

25. až 29. srpna 2021 zvou milosrdní bratři všechny mladé muže od 18 do 40 let, kteří cítí své povolání k hospitalitě, službě nemocným a potřebným, ke společnému pobytu ve Vysokých Tatrách. Přihlášky na email prevor@milosrdni.cz do 31. července 2021. Více zde www.milosrdni.cz.

Okénko do světa (5)

Jak žijí křesťané v zemi, kde vychází slunce?

Jak vypadají japonské farnosti dnes?

Je lehce pochopitelné, proč jsme začali tuto rubriku – bez otevřených dveří a oken nemá žádná farnost, žádné církevní společenství ani budoucnost, ani motivaci pro každodenní růst. Když si někdo stěžuje na těžkosti, máme jednoduchý lék: „Jo, ty to nemáš lehký, ale než si postěžuješ na svoje velké obtíže, podívej se do Japonska – a pak budeš mluvit jinak!”

Japonsko 1

Japonců jako národa demograficky ubývá velice rychle, protože nárůst obyvatel je v mínusu (-0,2%). To samozřejmě znamená také úbytek katolíků a ohromný růst jejich průměrného věku. Dnes se v zemi vycházejícího slunce počítá asi 400 000 japonských katolíků a 600 000 nejaponských katolíků.

Co to znamená pro farnosti? Neděle ráno je většinou pro japonsky mluvící komunity, odpoledne a večer v hodně

multikulturních farnostech mají skoro každou hodinu jinou mši: nejpočetnější skupinou jsou Brazilci, pak také anglicky mluvící (Afrika, Amerika, Evropa) a španělsky mluvící (Latinská Amerika) mezinárodní komunity – podle míst také Vietnamci, Korejci, Číňané a Filipínci. V jedné z našich farností v Jokohamě máme 8 takových různě mluvících společenství pod jednou střechou. Samozřejmě není jednoduché žít jako jedno farní společenství.

Japonsko 2

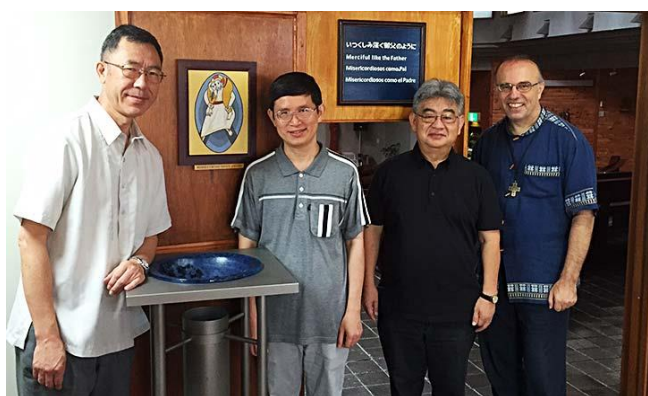
Jedna salesiánská farnost svatého Františka z Assisi se nachází v městě Hamamatsu (800 000 obyvatel). Díky jednomu obětavému brazilskému misionáři japonského původu, který přicestoval do Japonska před 30 lety, je dnes tato farnost dávana za vzor a model po celém Japonsku. Diecézní biskup Rafael Masahiro Umemura tam přiváděl své kněze, aby se naučili mezikulturním vztahům. Diecéze Jokohama má 16 milionů obyvatel, 54 000 japonských a zřejmě 100 000 nejaponských katolíků v 73 farnostech. V Hamamatsu (ve městě žije 15 000 Brazilců) přijde každou neděli do kostela asi 200 Japonců, 200 Brazilců, 100 Filipínců a 80 španělsky mluvících věřících na nějaké 4 mše. A je fantastické pozorovat, jak je to živé a propojené farní společenství. Nejde jen o liturgii (to je nejlehčí část se zpěvy, kde se střídá hodně řečí), ale spíše o farní akce – kultura, jídlo, dobrovolnictví, služby mládeži atd.

Samozřejmě salesiánská komunita je také mezinárodní: nedávno tam byl farář Japonec, kaplani z Vietnamu a Brazílie. Dnes je farář Ital a kaplani z Východního Timoru, Vietnamu a vypomáhá také další

Japonec. Jak je to možné? Samozřejmě se za tím skrývá formace laiků pro službu v tomto náročném multikulturním prostředí, plánování farnosti nikoho nevylučuje – jsou zastoupeny všechny jazykové skupiny (a Japonci jsou menšina). Opravdu je to model pro budoucnost!

Japonsko 3

Avšak to, co mě vždycky nejvíce oslovuje v Hamamatsu při návštěvách naší farnosti, je skupina sobotních dobrovolníků Grupo Esperanca (Skupina naděje). Už skoro 30 let po každé sobotní večerní mši se dávají dohromady (30-50 lidí) a jdou do ulic města Hamamatsu sloužit bezdomovcům, kteří žijí pod mosty a na ulicích. Nejzajímavější je, že mezi dobrovolníky najdete také hodně Japonců, kteří do kostela nechodí, ale chtějí pomáhat bezdomovcům (polévka, věci na holení, co kdo osobně potřebuje). A to se koná každou sobotu už po 30 let! Klobouk dolů! Přistěhovalci, kteří slouží Japoncům na ulicích v noci!

Japonsko 4

Co znamená středisko mládeže v Tokiu v roce 2021? V Chofu-Tokio je náš jediný formační dům, farnost a středisko mládeže – oratoř. Samozřejmě za covidových časů je to jiné než

normálně. Ale to neobyčejné je velice zajímavé. Ředitel komunity dal na Facebook výzvy, že shánějí jídlo a dary pro nejaponské migranty (také v Hamamatsu), a dostali hory jídla a dalších potřebných věcí, takže se o to dělili také s Charitou a několika dalšími katolickými organizacemi.

Covidová krize však poznamenala také nejživější skupinu mladých vietnamských migrantů, kteří jsou na pětileté pracovní smlouvě v Japonsku. Hodně jich ztratilo práci na hodinu, tím také peníze a možnost bydlení. Takže se některé klubovny ve středisku mládeže přes noc proměnily na noclehárnu pro 10 nejvíce postižených mladých dělníků z Vietnamu. Samozřejmě tato otevírání se jiným kulturám a chudým, žebrání na internetu, nejsou součástí japonské kultury a něco je to stálo. Ale to už jsou pozitivní účinky kultury...

Kdo se chce dozvědět více: prohlédněte si facebookové stránky této multikulturní farnosti:

<https://www.facebook.com/catolicahamamatsu/>

Farnost s mnoha skupinami migrantů – model pro všechny katolíky v Japonsku

<https://www.bosco.link/webzine/17251>

*P. Václav Klement, SDB
červen 2021*

Farní časopisy z pohledu historie (2. díl)

Začtème-li se do starších farních časopisů, zavane na nás úplně duch doby jejich vzniku. Jako nejtíživější problém byl obecně pocíťován odklon společnosti od tradičních hodnot, hromadné opouštění katolické církve ať už směrem k církvi československé, nebo přímo k módnímu trendu být bez vyznání. V reakci na předválečný austrokatolicismus kdo chtěl být pokrokový, musel se přinejmenším distancovat od klerikalismu. Některé noviny (na Moravě např. Červánky nebo Den) využívaly sebemenší příležitosti k zesměšňování katolické církve. Farní časopisy se proto stávají platformou pro apologetické reakce – musíme přiznat, že ne každý z autorů vynikal žurnalistickým nadáním a ostrovtipem, takže často ta obhajoba církve vyznívala trochu neohrabaně.

Když už jsme u těch slabších stránek, asi můžeme přiznat na rovinu, že není třeba si namlouvat, že vše v historických farních věstnících bylo vždycky geniální – mnohé příspěvky nejsou ničím jiným než snůškou zbožných frází. Na druhé straně se najdou ve starých farních věstnících i články, které jsou i po mnoha desetiletích přímo pohlazením. Když P. Josef Zouhar v roce 1945 přeje svým farníkům v Senetářově požehnané prožití vánočních svátků a vše dobré do nového roku, činí tak způsobem nesmírně osobním a vroucím jako skutečný duchovní otec.

Prvním doloženým farním časopisem v naší diecézi je Farní věstník v Telči.

Majitelem a vydavatelem tohoto listu byl tamní farář a děkan a pozoruhodný novinářský i podnikatelský talent Simeon Zapletal. Usiloval o to, aby čtenáři na stránkách jeho měsíčníku nacházeli jak poučení, tak zábavu. Kromě duchovních zamyšlení a běžných farních ohlášek přetiskoval na pokračování práce Jana Tiraye o dějinách města, ale pro udržení čtenářského zájmu neváhal zařazovat ani příspěvky spadající až do žánru lehčího bulváru. V tomto směru bývala zvláště oblíbená jeho pravidelná rubrika Rozmanitosti, která přinášela pestrý výběr zpráv od informací o počasí a cenách zemědělských plodin až po groteskní lokální drby. Pozoruhodné přitom je, jak různorodé zprávy řadí časopis za sebe způsobem naprosto mozaikovitým. Hned za seriózním sdělením, že „třetí řád měl slavnostní schůzi odpoledne 8. prosince, při níž jedna členka skládala slib,“ následuje zpráva, která majitel pohřebního ústavu pan Emerán Dub při převozu nebožtíka ztratil aktovku s úmrtním listem. Podobně informace o připravovaném 30. světovém eucharistickém sjezdu v Kartágu v Africe navazuje přímo na barvitě vylíčení, jak „tři mladíci s revolvery v mlékárně v Šišmě u Bystřice pod Hostýnem zastřelili rolníka a s uloupenými penězi uprchli.“ Černá kronika představovala obzvlášť vyhledávané čtení a v Zapletalově podání ani popis několikanásobné tragédie nepostrádá v úvodu prvky zábavné: „V Želechovicích na Olomoucku byl pýchou rodiny Josef Šolc, student techniky v Brně. Na domluvy rodičů přece zkoušek nedělal. I obelhal rodiče, že udělal zkoušky inženýrské. Novému inženýru

hned našli bohatou nevěstu a stanovena svatba. Tu se lež prozradila. Inženýr dal se přejíti vlakem, otec Šolc ráno o 4. hodině zastřelil manželku a syna Jaroslava v posteli a konečně sebe.“ Nicméně Zapletalovi nešlo primárně o senzace a dokázal si zachovat smysl pro vyváženost. Jeho zásluhou Farní věstník v Telči vycházel od roku 1919 až do roku 1939, tedy plných 21 let. Ve své době dokonce představoval jediné regionální periodikum v Telči (jak správně zdůrazňuje Wikipedie). Koncem 30. let Zapletal zařazoval do časopisu i zcela vážně míněné politické komentáře, v nichž se kriticky vyjadřoval k nastupujícímu fašismu. Tím se dostával na tenký led a byl si toho dobře vědom, proto po 15. březnu 1939 vydávání časopisu zastavil a dále na sebe raději neupozorňoval.

Jaromír Kubíček ve svém Soupisu novin a časopisů vydávaných na Moravě a ve Slezsku v letech 1918-1945 uvádí k roku 1920 nějaký blíže neurčený Farní věstník, který vycházel v Brně. U nás v archivu ho nemáme a ani se nám nepodařilo vypátrat o něm nějaké bližší zprávy. Pokud byste se s nějakým jeho číslem někde na faře nebo v rodinných sbírkách setkali, vděčně přijmeme do archivu, když ne přímo originál, tak aspoň kopii.

Velký impuls pro zakládání nových farních časopisů představovala encyklika Ubi arcano Dei, kterou vydal papež Pius XI. 23. prosince 1922. Vyblýdl v ní k většímu zapojení laiků do života církve. Jeho výzva našla praktický ohlas ve hnutí Katolická akce. Jejím programem byl návrat hodnot víry do všech oblastí života

společnosti. Strategie Katolické akce v nadsázce odpovídala sportovnímu heslu: „Nejlepší obrana je útok.“ Jestliže odpůrci do katolické církve šijí ze všech stran, nemůže ona tiše stát a nechat si to jen tak líbit. Musí o sobě dát vědět, mít dostatečnou nabídku vzdělávacích přednášek a duchovních cvičení a musí se nahlas dožadovat svých práv – například na náboženské vysílání v rozhlase. Dobrým prostředkem měl být hodnotný a výchovný film – jeho propagátorem byl P. Josef Soukop. Katolická akce snad zbytečně vyplýtvala část svých sil na aktivity, pro které doba mnoho pochopení mít nemohla – mravnostní odbor měl za úkol obcházet ve městě výlohy obchodů a upozorňovat, kdyby se tam vyskytlo něco mravně závadného, zejména měl bojovat proti nemravným filmům a proti veřejným plovárnám. Tyto pokusy o cenzuru příliš popularity nepřinesly, jinak ale Katolická akce vykonala obrovské množství práce k povzbuzení a oživení víry. Právě proto, že měla tak vysoký kredit, pokusili se komunisté v roce 1949 zmást věřící tím, že její název použili pro označení kolaborantské organizace, jež měla proklamovat harmonickou symbiózu katolické církve s komunistickým státem. Tyto dvě různé Katolické akce je třeba od sebe rozlišovat.

... pokračování příště ...

*Věnováno všem obětavým redaktorům
farních časopisů*

*PhDr. Marie Plevová, Ph.D.
vedoucí Diecézního archivu
v Rajhradě u Brna*